გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტრო

მარშალ გელოვანის გამზ.N34
0159 თბილისი, საქართველო
+995 32 237 80 13
+995 32 237 80 44
info@mepa.gov.ge

15 მაისი 2024

N 3620/01

სსიპ „სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოს“
გაყიდვების მხარდაჭერის
სამსახურის უფროსს
ბატონ **ირაკლი ჩიდრაშვილს**

ბატონო ირაკლი,

თქვენი (N6/11568 29.02.2024 წ.) წერილის პასუხად გაცნობებთ, რომ სსიპ „მიწის მდგრადი მართვისა და მიწათსარგებლობის მონიტორინგის ეროვნული სააგენტოს“ ინფორმაციით ხაშურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოსიაურში მდებარე ს/კ 69.03.62.242 სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი, საარქივო მასალების, კერძოდ - საქართველოს სსრ ხაშურის რაიონის სოფელი ოსიაურის კოლმეურნეობის 1982 წლის მიწათსარგებლობის გეგმისა და ორთოფოტოს ერთობლივი, კამერალური ანალიზის მიხედვით წარმოადგენდა ნაწილოვრივ სატყეო მეურნეობის მიწას, ნაწილი კი ქვიშობს. საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტრო კომპეტენციის ფარგლებში არ არის წინააღმდეგი, დაინტერესებაში არსებული მიწის ნაკვეთი განიკარგოს კანონმდებლობით დადგენილი წესის შესაბამისად.

ასევე გაცნობებთ, რომ სსიპ გარემოს ეროვნული სააგენტოს წერილის (#21/2293 05.03.2024) თანახმად, წარმოდგენილი მიწის ნაკვეთზე განთავსებული ტბორი არ წარმოადგენს ბუნებრივს. ნაკვეთზე ან მის ნაწილზე შესაძლებელია ვრცელდებოდეს წყლის სახელმწიფო ფონდის მიწისა და წყალდაცვითი ზოლის მოთხოვნები, რომელშიც „წყლის შესახებ“ საქართველოს კანონის (მუხლი 19, 20) და საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 31 დეკემბრის N440 დადგენილებით დამტკიცებული ”წყალდაცვითი ზოლის შესახებ“ ტექნიკური რეგლამენტის (მუხლი 2) თანახმად, მყარდება სპეციალური რეჟიმი წყლის რესურსების დაბინძურების, მოლამვისა და დაშრეტისაგან დასაცავად.

„წყლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-7 და მე-8 მუხლების თანახმად, საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული და გამავალი მდინარეები, ტბები, წყალსაცავები, სხვა ბუნებრივი და ხელოვნური ზედაპირული წყალსატევები, აგრეთვე არხების და ტბორების წყლები და ჭაობები წარმოადგენენ საქართველოს წყლის სახელმწიფო ფონდს, ხოლო ამ წყლის ობიექტებით, ჰიდროტექნიკური და სხვა წყალსამეურნეო ნაგებობებით დაკავებული მიწები, აგრეთვე მიწები, რომლებიც გამოყოფილია წყლის ობიექტის წყალდაცვით ზოლად, სანიტარიული დაცვის ზონად და ა.შ. წარმოადგენენ წყლის სახელმწიფო ფონდის მიწას.

„წყლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-8 მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად წყლის სახელმწიფო ფონდის მიწა გამოიყენება იმ ნაგებობათა მშენებლობისა და ექსპლუატაციისათვის, რომლებიც უზრუნველყოფენ სასმელი, საყოფაცხოვრებო, სამკურნალო, საკურორტო და წყალზე სხვა საჭირო მოთხოვნილებების დაკმაყოფილებას, სასოფლო-სამეურნეო, სამრეწველო, თევზის მეურნეობის,

ენერგეტიკულ, სატრანსპორტო და სხვა საჭიროებას. წყლის სახელმწიფო ფონდის მიწით სარგებლობის წესი განისაზღვრება "წყლის შესახებ" საქართველოს კანონით და საქართველოს მიწის კანონმდებლობით.

„წყლის შესახებ" საქართველოს კანონის (მუხლი 20.) და საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 31 დეკემბრის N440 დადგენილებით დამტკიცებული "წყალდაცვითი ზოლის შესახებ" ტექნიკური რეგლამენტის (მუხლი 2.) თანახმად, იმ ტბებისა და წყალსაცავებისათვის, რომლებიც არ გამოიყენება სასმელ-სამეურნეო წყალმომარაგებისათვის, წყალდაცვითი ზოლის სიგანე განისაზღვრება: ა) წყლის მაქსიმალური ზვირთცემისას წყლით დაფარული შესაბამისი სანაპირო ხაზის კიდიდან 300 მეტრით, გარდა ამ მუხლის «ბ» ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა. ბ) სარეკრეაციო-გამაჯანსაღებელი ობიექტებისათვის, წყლის მაქსიმალური ზვირთცემისას წყლით დაფარული შესაბამისი სანაპირო ხაზის კიდიდან არანაკლებ 30 მეტრით.

წყალდაცვით ზოლში მოხვედრილ მიწის ნაკვეთზე დაგეგმილი საქმიანობის განხორციელებისას მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული „წყლის შესახებ" საქართველოს კანონით (მუხლი 20. პ.4) და საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 31 დეკემბრის N440 დადგენილებით დამტკიცებული "წყალდაცვითი ზოლის შესახებ" ტექნიკური რეგლამენტით განსაზღვრული წყალდაცვითი ზოლის გავრცელების პირობები, დადგენილი აკრძალვები და სპეციალური მოთხოვნები.

პატივისცემით,

თენგიზ ნასარიძე

მინისტრის მოადგილე

QUALIFIED ELECTRONIC SIGNATURE